

Συνάντηση του Νώε με τον Πλοίαρχο Νέμο

Όλη η Γη είχε καλυφτεί από το νερό. Τα βουνά πλέον δεν φαίνονταν, παρά μόνο το σκοτάδι και τα αστέρια. Ο Νώε, με σκοπό να δει τη κατάσταση του έξω κόσμου, βγήκε έξω στο κατάστρωμα της κιβωτού. Δεν έβλεπε τίποτα, μόνο μαυρίλα και άγρια θάλασσα. Σκεφτόταν έτσι, να μπει ξανά μέσα, όταν είδε κάτι να εξέρχεται από τα έντονα κύματα.

«Μα τι μπορεί να είναι; Μήπως είναι σημάδι παράνοιας;»

Σκέφτηκε στον εαυτό του ο Νώε. Μετά από λίγα δεύτερα, σχηματίστηκε ένα υποβρύχιο.

«Τώρα σίγουρα βλέπω πράγματα...», είπε μπερδεμένος.

«Δεν βλέπεις τίποτα παραπάνω από τη πραγματικότητα». Είπε μια φωνή στο υποβρύχιο.

«Μα ποιος είσαι εσύ; Πώς γίνεται να βρίσκεσαι εδώ;» Απόρησε ο Νώε

«Αυτή είναι μεγάλη ιστορία, την οποία δεν θεωρώ σημαντική. Είμαι πλοίαρχος, ο πλοίαρχος Νέμο. Φαίνεται να περνάς δύσκολους καιρούς. Σημασία τώρα έχει να μην χάσεις την ελπίδα, θα βρεις το φως μια μέρα». Του είπε ο πλοίαρχος και εξαφανίστηκε.

Ο Νώε μετά από τη συνάντηση ήταν μπερδεμένος. Την αφηγήθηκε στα παιδιά του, αλλά ισχυρίζονταν ότι ήταν καλπασμός της φαντασίας του. Βαθιά μέσα του ήξερε όμως ότι ήταν πραγματική. Τα λόγια αυτά του έδωσαν δύναμη, έπνιξαν τη προσωρινή του απαισιοδοξία και δέχτηκε το μακρύ του ταξίδι ως στόχο ζωής.

Από μακριά, ο Νέμο έβλεπε συχνά τον Νώε. Μελετούσε τη ταλαιπωρία στα μάτια του και μονολογούσε:

«Θα βρεις τον προορισμό σου, όπως κάθε καπετάνιος».

"Θα βρεις τον προορισμό σου, όπως κάθε καπετάνιος"-Σκέφτηκε ο Πλοίαρχος Νέμο, κοιτώντας τον ταλαιπωρημένο Νώε στα μάτια

Χρυσή Βλάχου Β1

Χρυσή Βλάχου Β1